

**Същинското общение на църквите
за тяхното органично взаимоотношение**

Пасажи от Писанията: Откр. 22:1; Деян. 2:42; 1 Кор. 10:16-18; 2 Кор. 13:14; Фил. 2:1; 1 Йн. 1:3, 7

I. Трябва да видим същинското общение на църквите и да навлезем в него:

- А. Общението е течението на вечния живот във, чрез и сред всички части на органичното Тяло Христово. То се оприличава на течението на водата на живота, която извира от престола на Бога и на Агнето в Новия Ерусалим – Откр. 22:1.
- Б. Както има кръвообращение в човешкото тяло, така също има и обръщение, или циркулиране и в Тялото Христово, което Новият Завет нарича общение – 1 Йн. 1:3, 7.
- В. Общението на Тялото Христово, което е общението сред църквите, е общението на апостолите – Деян. 2:42; 1 Йн. 1:3:
 - 1. Общението произлиза от учението. Ако поучаваме неправилни неща, които се различават от апостолското учение, от учението на Божията икономика, нашето учение ще произведе едно сектантско, разколническо общение – Деян. 2:42; 1 Тим. 1:3-6; 6:3-4; 2 Кор. 3:8-9; 5:18:
 - а. Учението създава общението. Общението произлиза от учението – 1 Кор. 4:17; 1:9; 10:16.
 - б. Днес в Господното възстановяване ние се намираме под учението на апостолите и в общението на апостолите – Деян. 2:42.
 - 2. Да имаме общение с Триединния Бог в общението на апостолите, означава да оставим настрана личните си интереси и да се присъединим към апостолите и към Триединния Бог за извършването на Божията цел – Фил. 4:14; 2:1; Деян. 2:42; 1 Йн. 1:3; 1 Кор. 1:9; 3:6, 12.
- Г. Уникалното божествено общение е едно преплетено общение – хоризонталното общение е преплетено с вертикалното общение:
 - 1. Първоначално апостолите преживяваха вертикалното общение с Отца и с Неговия Син Исус Христос. Но когато апостолите започнаха да възвестяват вечния живот на другите, те навлязоха в преживяването на хоризонталния аспект на божественото общение – 1 Йн. 1:2-3; вж. Деян. 2:42.
 - 2. Нашето хоризонтално общение със светиите ни въвежда във вертикално общение с Господа. След това нашето вертикално общение с Господа ни въвежда в хоризонтално общение със светиите:
 - а. Чрез божествения Дух, Светия Дух, ние навлизаме във вертикалния аспект на божественото общение. Този аспект на общението се отнася за нашето общение с Триединния Бог в любовта ни към Него – 2 Кор. 13:14; 1 Йн. 1:3, 6; Мк. 12:30.
 - б. Чрез човешкия дух ние навлизаме в хоризонталния аспект на божественото общение. Този аспект на общението обозначава нашето общение един с друг чрез упражняването на нашия дух в любовта ни един към друг – Фил. 2:1; Откр. 1:10; 1 Йн. 1:2-3, 7; 1 Кор. 16:18; Мк. 12:31; Римл. 13:8-10; Гал. 5:13-15.
 - 3. В това божествено общение Бог се преплита с нас. Това преплитане е сливането на Бога и човека за влагането на божествения елемент в нашето духовно същество за нашия растеж и преобразяване в живота – Лев. 2:4-5.
- Д. Божественото общение представлява всичко в християнския живот:
 - 1. Както токът на електричеството е самото електричество, така общението на божествения живот, течението на божествения живот е самият божествен живот.
 - 2. Когато общението изчезне, Бог също изчезва. Бог идва под формата на общение – 2 Кор. 13:14; Откр. 22:1.

II. Трябва да видим органичното взаимоотношение на църквите и да навлезем в него. Това е уникалното взаимоотношение на уникалната църква (вселенската църква, състояща се от всички местни църкви). „Църквата“ в 1 Коринтяни 12:28 обозначава църквата както във вселенски аспект, така и в местен аспект:

- А. Това органично взаимоотношение се практикува по уникален и вселенски начин сред всички местни църкви като уникалното, органично Тяло Христово – 2 Кор. 13:14; 1 Йн. 1:3, 7.
- Б. Всички местни църкви са една църква. Тяхното органично взаимоотношение се основава на органичното общение на божествения живот. Сред всички църкви, съставляващи единното вселенско Тяло Христово, няма организация, а съществува общението на Тялото Христово – Фил. 1:5; вж. Деян. 9:31.
- В. Църквата в дадена местност не бива да се държи така, като че ли няма нищо общо с църквата в друга местност. Сред нас е имало случаи на едно съществено неправилно разбиране и на различни учения за отделното, автономно взаимоотношение на църквите. Тези неправилни и различни учения предизвикват непрекъснати разделения.
- Г. Господното възстановяване се основава на истината, че Христос има само едно-единствено Тяло, което се изразява в множество местности под формата на местни църкви. Понеже има само един Дух, има само едно Тяло и само едно циркулиране на живота в него. Това циркулиране е общението на Тялото Христово, което е общението сред църквите – Еф. 1:22-23; 4:4-6; 1 Йн. 1:3, 7; Откр. 1:11.
- Д. Всяка местна църква е част от уникалното Тяло Христово. Общението на Тялото е едно във вселената. В божественото общение няма разделения – стих. 11; 2:7а:
 1. Никаква църква или регион не бива да се изолират от общението на Тялото. Резултатът от изолирането на църквите и различните региони от общението на Тялото Христово е тъмнина, бъркотия, разделение и смърт.
 2. Ако изолираме себе си от общението на Тялото, нямаме право да участваме в Господната вечеря, защото хлябът на трапезата в Господната вечеря символизира цялото Тяло Христово – 1 Кор. 10:16-17; 11:25-28.

III. Божественото общение е реалността на живота в Тялото Христово в единството на Духа – 1:9; 10:16-18; 12:12-13, 27; Деян. 2:42; Еф. 4:3:

- А. Божественото общение ни смесва в едно. Това означава, че то ни коригира, хармонизира, регулира и слива в едно Тяло – 1 Кор. 10:17; 12:24-25:
 1. Да се смесваме заедно, означава да преминаваме през кръста и да вършим всичко чрез Духа, за раздаването на Христос в другите за Тялото Христово – вж. 2 Лет. 1:10.
 2. Не бива да вършим нищо, без да общуваме с другите светии, които са в координация с нас. Общението изисква от нас да спрем себе си, когато се каним да извършим нещо – вж. Езек. 1:11б-14.
- Б. Чрез ограничаването в божественото общение Тялото Христово бива опазено в единство и делото на служението продължава да върви напред. Общението е елементът, който съживява всичко – Еф. 4:11-12; вж. Езек. 47:9.
- В. Трябва да подражаваме на апостола и да въвеждаме местните църкви в общението на Тялото Христово. Трябва да следваме в стъпките на апостола и да въвеждаме всички светии в смесения живот на цялото Тяло Христово – Римл. 14:3; 15:7-9, 25-33; 16-та гл.
- Г. Трябва да имаме реалността на общението и сместването на Тялото Христово. В противен случай, колкото и да се стараем, колкото и опростени и смирени да сме, рано или късно сред нас възникнат проблеми, и дори разделения.
- Д. Целта на сместването е да ни въведе в реалността на Тялото Христово. Ние ценим местните църкви с определена цел – ние трябва да се намираме в местните църкви като част от процедурата, която ни въвежда в реалността на Тялото Христово.